

Neděle 17.4.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3
(Palmarum – Květná neděle)

Jan 12,12-26: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“

Dnešní *Květná neděle* má své jméno od události, která se odehrála o velikonocích kdysi v Jeruzalémě. Do svatého města proudí karavany poutníků ze všech stran. Během svátečních dní se v Jeruzalémě setkávají židé z různých končin. V 50tisícovém Jeruzalémě hledá během svátků nocleh a ubytování asi 100 tisíc poutníků! Město je přeplněné, všude davy lidí... Při této příležitosti jedna skupina poutníků zdraví Ježíše slovy Ž 118,25n a zdraví Ho jako mesiášského krále. Ježíš přijíždí na oslátku, lidé Mu stelou na cestu palmové ratolesti a vypadá to jako uvítací ceremoniál pro nového krále. Není to ovšem nic oficiálního a v přeplněném Jeruzalémě je to naprosto okrajová záležitost. Přesto o tom evangelisté vyprávějí a ukazují, že se v tom naplňují některé prorocké předpovědi. Co vede lidi k tomu, že oslavují Ježíše jako hrdinu a krále? Nejvíc na všechny zapůsobila zpráva o Lazarově vzkříšení z mrtvých... Všude se o tom mluví, a proto není divu, že další a další lidé chtějí vidět Ježíše, chtějí se s Ním setkat a přidat k Jeho stoupencům. Zástupy věřících jsou nadšené. Zdá se, že Ježíš je hlavním tahákem velikonočních svátků...V průběhu několika dní se ovšem ukáže, že Ježíše v Jeruzalémě nečeká sláva a pocty, nýbrž trnová koruna a kříž potupy...

1. Lidé chtějí vidět Ježíše

Je to docela obvyklé, že lidé chtějí vidět amerického prezidenta Obamu, když přijíždí do Prahy. Možná se dostanou až k němu, možná si s ním podají ruku. Podobné je to, když ČR navštíví papež Benedikt XVI. Tisíce lidí ho přicházejí pozdravit a účastnit se bohoslužeb. Bylo to *dobré přání*, když se lidé ptali kdysi po Ježíši a když Ho chtěli vidět. Tak o tom vyprávějí evangelia, že Ježíš z Nazaréta od začátku přitahoval mnoho lidí. Nejvíc přitahovala lidi Ježíšova *moc*. Ježíš jako lékař a zachránce – to je to, co na lidi působí. Lidé u Ježíše hledají pomoc v nemocech, trápeních a těžkostech. Většinou nečekají nic víc. Ovšem Ježíš má pro ně hodnoty a dary, o kterých lidé vždy nevědí. Staví je do odpovědnosti před Bohem, mluví s nimi o jejich minulosti, nabízí odpuštění vin a východisko z bludného kruhu selhání a porážek. Někteří přijímají Boží nové dary, jiní zájem nemají. Ti, kteří dovolí Bohu, aby do jejich života vstoupil a aby ho změnil, se radují. Nový začátek v životě, to je silná zkušenost, která pomáhá opouštět staré návyky a měnit postoje. Někteří slepí díky Ježíši opravdu vidí, ale také věří v Ježíše a v Boží velkou lásku. Někteří ochrnutí se mohou postavit na vlastní nohy, ale navíc odcházejí od Ježíše do života s novou nadějí. Další jsou uzdraveni od jiných nemocí a také vysvobozeni ze zajetí pýchy, sobectví nebo skrytých hříchů... Jedním z takových šťastných lidí byl *Zacheus*. Bible o něm říká, že *toužil vidět Ježíše*, chtěl se *jen podívat*, vylezl na strom, našel si takovou svou rozhlednu a čekal na to, co uvidí. Nebyl nemocný, ale přestože byl bohatý, byl asi nešťastný. Lidé ho neměli rádi, protože kradl ve velkém, pohrdali jim, nenáviděli ho a to ho trápilo. Nevíme, jestli sám něco od Ježíše čekal. Ale když se Pán u jeho stromu zastavil, když ho oslovil a když mu řekl, že jde k němu na návštěvu, nezaváhal. Přijal Ježíše k sobě, uvítal tuto příležitost a ....stal se zázrak. S Ježíšovou pomocí skoncoval s tím, co bylo a začal nový život... Vlastně chtěl Ježíše *jen vidět* a Ježíš se mu dal poznat jako jeho zachránce a Pán.

2. Ježíš je pro všechny Určitě bylo dobré, že za Ježíšem přicházeli lidé, kteří už věřící byli. Ti se dověděli o nových Božích záměrech, o Božím jednání mezi lidmi a některým to pomohlo

k prohloubení jejich víry. Zprávy o Ježíšovi a jeho činech se šířily dál. Dostaly se i k Řekům, lidem, kteří svým jazykem, původem, kulturou a smýšlením představovali úplně jiný, helenistický svět. Někteří z nich sympatizovali se Židy a spolu s nimi se učili uctívat Hospodina, jejich Boha. Proto také přišli do Jeruzaléma. Také je velice zaujalo to, co se o Ježíšovi a Jeho působení mezi lidmi vyprávělo. Hledají k němu cestu, chtějí Ho vidět a chtějí se s Ním setkat. Obracejí se proto na Ježíšovy učedníky, kteří rozhovor s Mistrem mají zprostředkovat. Možná to vypadalo jako misijní příležitost, jako nová perspektiva Ježíšovy služby. Nedožvíme se sice, jak to pokračovalo a nakonec dopadlo. Ale slyšíme o zájmu lidí a uvědomujeme si, že Ježíš přišel do našeho světa kvůli všem, nejdříve kvůli těm svým, ale pak také kvůli všem ostatním. Především se dozvídáme přímo od Pána to, že nejdůležitější je, aby dokončil své dílo. Jeho cesta vede nejdříve do utrpení a do smrti. To je Boží, správná perspektiva pro Božího Syna!

3. Co znamená vidět Ježíše?

Mluvíme dnes pořád dokola o tom, že lidé chtějí *vidět Ježíše*. Ale už také víme a tušíme, že u toho jde o mnohem víc. Nejde jen o pouhé vidění. Jde o *správné* vidění. Potřebujeme vidět tak, abychom poznali, porozuměli a přijali, kdo Ježíš opravdu je a co nám může a chce dát. V Ježíšově přítomnosti se lidem kdysi i nám dnes otevírají nové obzory, pohledy, možnosti a naděje. To, co je u Ježíše nejsilnější, co přemáhá, co zvedá a napřimuje, to je Jeho láska, Jeho odpuštění a Jeho přijetí. Nikdo jiný nemá pro nás tolik lásky, nikdo jiný nemá tolik porozumění jako právě Ježíš. On nad nikým neláme hůl, nikoho neodmítne a nikoho neodsoudí. Před Ježíšem není nikdo beznadějný případ, má vždy šanci...V tom všem Ježíš přibližuje lidem Boha, nebeského Otce. Tak o Ježíši píše misionář Pavel: „*On je obraz Boha neviditelného*“ (Ko 1,15). Sám Ježíš říká: „*Kdo vidí mě, vidí Otce/Boha*“ (J 14,9). Dnes už Ježíše nemůže nikdo vidět tak, jak Ho viděli Jeho učedníci. Ovšem svědectví těch, kteří s Ním kdysi byli, apoštolů, nám přibližuje ze života Božího Syna to nejdůležitější. Po Ježíšově vzkříšení mohli apoštolové říct „*viděli jsme Pána*“ (J 20,25). A tím říkají, že Ježíš je vzkříšený, živý a slavný Pán. On je silnější než ďábel, hřích a smrt. Pak o Něm slyšíme, že je to „*Beránek Boží, který snímá hřích světa*“ (J 1,29). Bůh na Něho vložil veškerou bídu a vinu celého světa. On je Beránek Boží podle židovské tradice, On je ten „obětní beránek“ i v tom našem pojetí: pykal za nás, místo nás a pro nás. V Něm nám Bůh nabízí odpuštění hříchů a vin a nový začátek..... *Vidět Ježíše* znamená vidět především tento rozměr Božího jednání v našem světě a s námi. Bůh se rozhodl obětí svého nevinného Syna zachránit lidstvo z moci hříchu a smrti. A tento proces už 20 století pokračuje v životech těch lidí, kteří přijali Boží pozvání a uvěřili v Krista. Ovšem Ježíše můžeme vidět také díky společenství křesťanů. Jeho vliv a jeho přítomnost je vidět v proměněných životech lidí, kteří dříve Krista neznali, ale pak v Něho uvěřili a našli své místo v Kristově církvi... Křesťané jsou obyčejní, omylní a chybující lidé. Přesto se od ostatních liší. V jejich životě se projevuje moc Boží lásky, síla odpuštění, je tam vidět Boží pokoj a naděje. Místo aby nadávali, tak se modlí, místo aby naříkali, tak zpívají. Čím to je? Je to díky Ježíši Kristu, který je vysvobodil z moci zlého. Díky Němu věří tomu, že má smysl bojovat se zlem ve vlastním srdci, přemáhat zlo dobrem mezi lidmi, odpouštět, pomáhat i milovat... Ze setkání s významnými lidmi, ať už americkým prezidentem nebo papežem, nám zůstane vzpomínka, zážitek. Ale život jde dál. - U toho, kdo chce *vidět Ježíše*, to může navodit změnu. Křesťané vyznávají, že se setkali s Ježíšem, poznali Jeho lásku a přijali Jeho odpuštění. Ježíš změnil jejich život. Stal se oporou a nadějí jejich života. To je zkušenost, kterou může udělat každý člověk. Nechme se pozvat ke Kristu a začněme nový život. (17.4.2011 - B. Kaleta)